

מ"ת 56371/11 - מדינת ישראל נגד אלמה تسפאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 56371-11-16

בפני כב' השופט משה סובל

המבקשת:
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד:
אלמה تسפאן (עציר)
ע"י ב"כ עוז מוחמד חלאילה ועו"ד יקבה קאסה

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 56313-11-16.
2. נגד הנאשם, אזרח ותושב זר, הוגש ביום 24.11.16 כתב אישום המיחס לו עבירות של מעשה מגונה באשה תוך גריםת חבלה גופנית לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין או החוק**); שיבוש מהליי משפט לפי סעיף 244 לחוק; ותקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.11.16 עבדה המתלוננת בבית החולים ביקור חולים בירושלים. בסמוך לשעה 20:23, בצומת הרחובות הנביאים-שטרاءס הנמצא ממול לבית החולים, ניגש הנאשם למתלוננת מאחור, הצמיד את גופה, חנק אותה וניסה לכופף את גופה לכיוון הק רקע. המתלוננת עזקה וניסתה לדחוף את הנאשם אך ללא הועיל. למעשה צעקה, הגיע למקום בריצה מאבטה בית החולים וצעק לעבר הנאשם. הנאשם דחף את המתלוננת לrackע וכתוצאה לכך נגרמה לה המטומה בגודל 5 ס"מ בברך ימין. בסמוך לכך, חזר הנאשם למקום האירוע והתבזבז על ידי השוטרים להזדהות. בכונה להונאות את השוטרים בדבר זהותו, הציג בפניהם הנאשם רישוי זמני של אדם אחר. הנאשם עוכב ועל סמך מצג השווא מלאו השוטרים דו"ח עיקוב עם הפרטים הטעונים שמסרה. בסמוך לכך הוביל הנאשם לתחנת המשטרה ושם תקף את אחד השוטרים, בכך שטא את צדו הימני של צווארו; דרך על רגלו; דחף אותו; וניסה לחת לו מכת אגרוף. כתוצאה מהתקיפה נגרמה לשוטר שריטה באורך של 7-6 ס"מ בצד הימני של צווארו.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגיעו המבוקשת את הבקשה דנא למעצרו של הנאשם עד לסיום משפטו. לטענותה, ישנן ראיות לכך להוכיח את אשמו במעשים המוחשיים לו: הודיעתו, הודעתה המתלוננת, הודעתה

מאבטח בית החולמים, הودעת השוטר שהותקף ודוחות פועלה של שני השוטרים שהגיעו לזרת האירוע. לטענת המבקרת, העבירות שעבר המשיב, נסיבות ביצוען והיותו אזרה זר, מקומות חשש סביר לכך ששחרורו יסקן את בטחונו של אדם או את ביטחון הציבור ויביא לשימוש הליכי משפטי והתחממות מהליכי שפיטה, ומשכך, כמו גndo עילת מעצר מכוון סעיפים 21(א)(1)(ב) ו-21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), תשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרם**).

4. בדין שהתקיים בפני ביום 30.11.16 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיותلقואורה לעבירה של תקיפת שוטר, אך שלל קיומן של ראיותلقואורה - במובן המהותי - לגבי העבירות של מעשה מגונה ושימוש מהליכי משפטי. לטענתו, הראיות בתיק אין מצביות על ביצוע עבירה מין במטלוננט, אלא על עבירה של תקיפתה תוך גרימת חבלה. עוד הוסיף, כי המשיב החזיק ברישו של חברו, הוואיל והתבקש לשומר עליו עת נקרע כסו של חברו במהלך העבודה, וכי קשי השפה (המשיב אינו דובר ערבית או עברית) הובילו ככל הנראה לחוסר הבנה בין לבין השוטרים. בהקשר זה ציין ב"כ המשיב, כי במועד האירוע היה המשיב שיוכר כלות ולכן לא ניתן ליחס לו את יסוד הכוונה הנדרש בעבירות אלה.

דין

5. סעיף 21 לחוק המעצרם קובע, כי בית המשפט רשאי להורות על מעצרו של הנאשם אם נוכח לדעת "**שיש ראיותلقואורה להוכחת האשמה**". כידוע, בחינת קיומן של ראיותلقואורה אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעלה לכל ספק סביר אלא מסתפקת בבחינת הפטונציאל הטמון בחומר החקירה הגלומי. ראיותلقואורה בהקשר זה, הן ראיות גולמיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט יוביל בסופו לראיות "רגילות", אשר מבססות את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר (בש"פ 8087/95 **זאהה נ' מדינת ישראל**, פ"ד (2) 133 (1996)).

6. כאמור, מוסכם על המשיב כי קיימות גndo ראיותلقואורה לגבי תקיפת המטלוננט ותקיפת השוטר. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלת האם קיימות ראיותلقואורה לביצוע עבירות של מעשה מגונה ושימוש מהליכי משפט.

7. מסקנתי מקריאת תיק החקירה היא שקיימות ראיותلقואורה המאפשרות ליחס למשיב ביצוע עבירות של מעשה מגונה ושימוש מהליכי משפטי, אם כי קיימים証拠 מסויים בשאלת התקיימות היסוד הנפשי מסווג כוונה מיוחדת הנדרש בעבירות אלה (ע"פ 6643/05 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פס' 45 לפסק דין של כב' השופט ארבל (3.7.07);ע"פ 8721/04 **אוחנה נ' מדינת ישראל**, פס' 21 לפסק דין של כב' השופט פרוקצ'יה (17.6.07)).

8. אשר לעבירה של מעשה מגונה, הרי שהמתלוננת התלוננה על תקיפה ומעשה מגונה. לדבריה, סמור לשעה 23:00 סימנה את עבודתה והמתינה ברוחוב להסעה כשלפתע הופיע המשיב, "הבדיק את הגוף שלו לגוף שלי והצמיד את היד שלו על הצוואר שלי וחנק אותו וניסה לכופף אותו לכיוון הרצפה" (שו' 2, 5-6). לשאלת החוקר היכן המשיב נגע בה השיבה כי "הוא שם את היד שלו במוחטן שלי ויד שנייה שלו חנכה לי את הצוואר חזק שלא יכולתי לנשום" (הודעה מיום 19.11.16, שעה 16:20).

בדו"ח הפעולה מיום 19.11.16 שעה 02:39 שנערכ על ידי השוטר רס"ר דוד תשובה, שהגיע לשטח ועיבב את המשיב, נכתב כי המשיב מסר שאין לו חברה והוסיף "**אני רק פיקי פיקי**". עוד נכתב שם, כי השוטר הבחן באזור איבר מינו של המשיב בבליטה, והמשיב מסר "**אני זין שלי חזק ככה רק צרייך פיקי פיקי**". בדומה לכך, ציין השוטר הנוסף (רש"ט ממי זהאלקה) בדו"ח פעולה מיום 19.11.16 שעה 02:14, כי המשיב סיפר שאין לו חברה וכי עשה למתלוננת "**פיקי פיקי**". חיזוק לתיאור זה ניתן למצוא בהודעתו של מאבטח בית החולים, אדר' אשש, מיום 20.11.16, שעה 14:45, כי המשיב "**היה ממש צמוד אליה במרחך אף היה שם הנעת גפיהם מהירה שלו**".

9. אשר לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, אפנה להודעתו של השוטר תשובה, מיום 19.11.16, שעה 14:04, בגין מסר כי לאחר שביקש מהמשיב להזדהות, המשיב הציג לו רישון שהוא על שם עלי אברהם.

דברים דומים ציין השוטר תשובה בדו"ח הפעולה מיום 19.11.16 שעה 02:39, כי כשביקש מהמשיב להזדהות, הציג המשיב רישון זמני על שם עלי אברהם.

10. המשיב בחקירהתו לא חלך על עדויות אלה אלא שב וטען כי אינו זוכר דבר, שכן היה מצוי לאורכ כל האירוע תחת השפעת אלכוהול.

11. כאמור, לצורך העברות של מעשה מגונה ושיבוש מהלכי משפט אין די בהתקיימות היסודות העובדיים ומחשבה פלילית רגילה, אלא נדרש כוונה מיוחדת לספק תשוקות ויצרים מיניים ולшибוש הילכי משפט. במקרה של פנינו, עולה מכל העדויות כי המשיב נראה שכור בעת האירוע ונדף ממנו ריח חריף של אלכוהול (הודעתו של השוטר תשובה מיום 19.11.16; הودעת מאבטח בית החולים מיום 20.11.16; חקירתו הראשונה של המשיב מיום 19.11.16 שעה 02:37 הופסקה לאחר שלא ניתן היה לחזור את המשיב במצבו - "**נדף ממנו ריח חזק של אלכוהול**"). בהתאם להלכה הפסקה, עשוי להינתן הגנה מסוימת לאדם שביצע בהיותו שכור עבירה הדורשת יסוד נפשי של כוונה מיוחדת, וזאת אף אם הכניס את עצמו בנסיבות למצב השכירות באופן נשלט ומודע כאמור בסעיף 34(ב) לחוק העונשין (בש"פ 3947/13 **אלקואין נ' מדינת ישראל**, פס' 9-10 להחלטת כב' השופט השופטת ארבל (22.7.13); ע"פ 2370/06 **אונואטוב נ' מדינת ישראל**, פס' 13 לפסק דין של כב' השופט לוי (14.11.07); ע"פ 2454/02 **טיקמן נ' מדינת ישראל**, פס' 12 לפסק דין של כב' השופט לוי (12.12.05)).

דא עקא, שלצורך תחולת הגנת השכירות אין די בהתרשות של עדי הראיה ממצבו של המשיב, שכן גדרשת הוכחה מבוססת לא רק לעצם מצב השכירות, אלא גם לדרגתה ולאופן ולמידת השפעתה על הלך רוחו של המשיב ועל יכולתו להבין את טיב מעשייו. עניינים אלה טעונים בירור במשפט גופו, ואין מקום בשלב זה, של בחינת ראיות לכואורה, למסקנה מגובשת בנדון (השו: מ"ת (ח'') 12-11-13858 **מדינת ישראל נ' סידגיב**).(25.11.12).

12. כפועל יצא מהאמור, מתקיימת בעניינו של המשיבUILT מעוצר בגין מסוכנות לביטחון הציבור ושלוםו. בנוסף, ולאחר קיומן של ראיות לכואורה לעבירה של שיבוש מהליך משפט, קיימתUILT מעוצר נוספת בגין חשש לשיבוש הליכים.

13. יחד עם זאת, בהתחשב בנסיבות המעשים וטיבם; בזמן הקצר ביותר שבמהלכו התרחש האירוע; ובאפשרות להתקיימותה של הגנת שכירות לגבי חלק מה都市报ות, ראוי לנכון להזמין תסקير מעוצר בעניינו של המשיב. התסקיר יוגש עד ליום 19.12.16 ساعה 09:00.

14. המשך הדיון ביום 19.12.16 ساعה 09:30.

בבית המעצר יאפשר למשיב 10 שיחות טלפון על חשבונם המדינה.

15. המציאות תזמן את המשיב באמצעות שב"ס וזמן מתרגם לטיגרית.

16. המציאות תשליך את ההחלטה לשירות המבחן (תשומת לב לשירות המבחן לכך שהמשיב דובר השפה הטיגרית).
תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ז, 05 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.